

Pravděpodobné vzdálenosti

Jaroslav Hutka

Ten tichý hřbitovní nářek větru
To je vzdálenost od starých lidí
Veškeré vzdálenosti slyšíš v tichu
Vzdálenost syna od otcových starostí
Prý chodíme okolo, prý jdeme vpřed
Prý jsme zaostali, prý, prý...

Jen pravděpodobnej žal, pravděpodobnej svět
Pravděpodobná láska a pak se dožijeme let

Představ si tmu a pár ran do obličeje
A ránu kolenem od země do břicha
Injekční stříkačka benzínem srdce ti zaleje
Ale nejvíc bolí ta představa tichá
Byly to jen přemety a žádná cesta životem
Stojíme pořád tam kde jsme, jen tam

Pouze představy jsou bolestivé
Mimo představy se dá všechno přežít
Všechno unese chodník, vraždu i lásku milenců
A potom kočku, která dovede ve tmě žít
Žiju úplně jinde a o tom něco víš
Ale hledej, není k nalezení

Když se na tebe dívám, vidím, jak vypadáš
Zkušenost mi poví, kdo pravděpodobně jsi
Nikdy se nedozvím, co se na všechno říká
Pravda je barová tanečnice a pro každého zvlášť tančí
Nejsou zločiny, za které by se mělo střílet
Pouze za lež, která se pravdě podobá

V tom tichu slyším nad sochou starého Inka
Monument času a nikdy neporozumím
Nepochopím, proč byla řecká socha strakatá
Žádný důvod nepochopím
Pravděpodobně mělo to důvod
Někdy nervy i slovo nevydrží

V tom tichu slyšíš všechny kroky vrahů, milenců a bláznů
A jak je svět velkej, to si sám určíš
Umřeš a narodíš se jen za svou osobu
Na to zapomenout nesmíš
Je pouze ticho a v něm slyším pravděpodobné vzdálenosti
Ale hledej, není k nalezení

Ostrý vzduch, ostré slunce, ostré hory, strmé skály
A květiny - kdo je ještě jednou uvidí
Snění tibetských mnichů
Chrám Einsteinových myšlenek smělých
A nebo bača s ovce
Každá výhra je zároveň prohra
Pokaždý konec zvítězí

Křesťané prostřeli ubrus svědomí
K stáru je to ubrus z nejhorší špeluňky
Jen vidím ze svého místa, že mi nikdo nerozumí
A že pravděpodobně slunce zapadá za hory

A co je vesmír?
Snad jenom ta chvíle
Kdy se člověk do propasti řítí